

przesyłkowych i pozwoleniach i przekazać towary do urzędu granicznego, przez który towar ma wyjść za granicę.

W urzędzie celnym wychodowym nastąpi zbadanie tożsamości towaru oraz dopuszczalności wywozu. Jeżeli niema żadnych wątpliwości należy towar za granicę wypuścić. Pozwolenie na przewóz należy odebrać. Jeżeli brakuje pozwolenia na przewóz lub też poświadczenia urzędu wchodowego na pozwoleniu i na papierach przesyłkowych, nie należy towaru za granicę wypuszczać, lecz postąpić z nim w myśl art. 9 dekretu i art. 9 tego rozporządzenia.

Warszawa, dnia 6 sierpnia 1919 r.

Minister Przemysłu i Handlu
w z. *Henryk Strasburger*

Minister Skarbu:
w z. *Byrka*

Minister Aprowizacji:
Minkiewicz

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Janicki

Minister Kolei Żelaznych:
J. Eberhardt

Minister Poczty i Telegrafów:
H. Linde

Minister Spraw Wojskowych:
J. Leśniewski

28.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Spraw Wewnętrznych

w przedmiocie pobierania od samorządu kosztów utrzymania
policji państwowej.

Na zasadzie art. 3-go ustawy z dnia 24 lipca 1919 r. o policji państwowej (Dziennik Praw № 61, poz. 363) zarządzam w porozumieniu z Ministrem Skarbu co następuje:

Art. 1. Powiaty ziemskie i miejskie wstawiają obowiązkowo do swych budżetów, jako udział w utrzymaniu policji państwowej, sumy, które wskazane będą przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Art. 2. Suma, wyrażająca $\frac{1}{4}$ część wszelkich kosztów utrzymania policji w Państwie, rozłożona będzie na powiaty ziemskie i miejskie, w połowie stosownie do sumy bezpośrednich podatków państwowych, które wymierzone zostały na terenie odnośnych związków komunalnych w ostatnim zamkniętym państwowym roku budżetowym, w połowie zaś — w stosunku do zaludnienia.

Art. 3. Powiaty ziemskie mogą wskazaną przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych sumę udziału w kosztach utrzymania policji państwowej albo pokryć z wpływów ogólnego budżetu komunalnego, albo też rozłożyć na gminy wiejskie i miejskie, należące do danego powiatowego związku komunalnego, na zasadzie współczynników w art. 2-gim wymienionych.

Warszawa, dn. 22 października 1919 r.

Minister Spraw Wewnętrznych:

S. Wojciechowski

29.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Kolei Żelaznych

**w sprawie podwyższenia taryf na polskiej części uprz. kolei
Koszycko-Bogumińskiej.**

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 (Dz. Pr. № 14 poz. 152), konstytucyjnie zatwierdzonego w dniu 7 kwietnia 1919 (Monitor Polski, № 82 z dnia 16 kwietnia 1919) i w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zatwierdza się niżej wskazane podwyższenie taryf na polskiej części uprz. kolei Koszycko-Bogumińskiej, wprowadzone za zezwoleniem Rady Narodowej w Cieszynie i ogłoszone w swoim czasie w dziennikach miejscowych.

A.

Uprz. kolej Koszycko-Bogumińska.

Miejscowa taryfa towarowa, część II dla przewozu towarów pośpiesznych i zwyczajnych, ważna od 1 lutego 1917 r. z dodatkami I i II.

Podwyższenie należitości.

Z ważnością od 15 sierpnia 1919 r. aż do odwołania, względnie aż do przeprowadzenia w taryfie, najdalej jednak do 1 lutego 1920 r., podwyższa się w powyższej taryfie wszystkie stawki o 100⁰/₀. Przytem należy ułamki zaokrąglić na całe halerze za 100 kilo względnie za 1 metr kwadratowy powierzchni.

B.

Uprz. kolej Koszycko-Bogumińska

Osobowa i bagażowa taryfa, część II, ważna od 15 listopada 1917 r. Taryfa dla przewozu osób, bagażu i psów między węgier. i austr. szlakami kolei Koszycko-Bogumińskiej ważna od 15 listopada 1917 r.